

HRNEČKU, VAŘ!

ilustruje Sofie Helfert

vypráví
Lenka Rožnovská

V jedné vsi stála chalupa. No, chalupa, spíš chaloupka. Malá, malinkatá chaloupka, dobrá k žití tak pro jednoho člověka. Anebo pro dva, když jsou oba dobrého srdce, nehádají se a jsou si jeden druhému oporou.

V chaloupce opravdu bydleli dva, vlastně dvě. Žily v ní dvě ženy – matka a dcera. Žilo se jim všelijak. Bohaté nebyly, občas mívaly i hlad.

Aby hlady dočista neumřely, snažily si každý den najít práci. Matka vypomáhala sedlákům na poli. Dcera chodila do lesa na maliny, jahody, borůvky nebo hříbky, které pak prodávala na trhu.

Avšak jsou dny, kdy i na chudáka připadne ještě větší soužení. Matka onemocněla, sotva stála na nohou.

Když dcera viděla, jak je maminka slabá, prohlásila: „Dnes půjdu, mámo, k sedlákům do služby já. Však už jsem velká, práci zastanu.“

Matka o tom nechtěla ani slyšet. „Podívej se na mé dlaně, jsou samý mozol. Nechci, abys měla taky takové bolavé ruce.“

Dobrotivá dcera jen pohodila hlavou. „Mozol sem, mozol tam, však se ještě nevdávám. Dnes si, mámo, odpočiňte. Uvidíte, že zítra budete čilá jako rybička.“

Matka se pousmála. Potěšilo ji, že má hodnou dceru.

Dcera celé dopoledne pracovala na poli. Dobře okopala všechny řádky řepy, poctivě vytrhala veškerý plevel.

V poledne se posadila na mez, aby se najedla. Měla nuzný oběd. Avšak když má člověk hlad, i suchý krajíc chutná jako pečínka.

Sotva dcera začala jíst, přisedla si k ní stařenka. Dcera se podivila: „I copak chcete, stařenko?“

Stařenka se osmělila: „Zdalipak bys mi, panenko, dala ochutnat ze své dobroty?“

„Jéje, stařenko, vždyť jím jen chleba. Ale máte-li na něj chuť, ráda se s vámi rozdělím,“ zasmála se dcera a hned odlomila z krajíce, aby stařenku podarovala.

Stařenka snědla chléb, pokývala hlavou. „Taky se s tebou podělím. Dám ti hrneček, který sám vaří kaši. Stačí mu poručit: ‚Hrnečku, vař!‘ Až bude mít navařeno, přikáž: ‚Hrnečku, dost!‘“

Jen co si dcera vzala hrneček, stařenka zmizela.

Dcera se tomu velmi divila, pak si ale pomyslela: „Je-li hrneček doopravdy kouzelný, tak ať si kaše užije i máma.“

Popadla hrneček a utíkala s ním domů. Už ve dveřích volala: „Mámo, to budete koukat, co si nesu ze služby.“

Matka uviděla hrneček a zalomila rukama. „Dítě nešťastné, to tě ošidili. Prázdný hrneček nám hlad nezažene.“

„I zažene, mámo, zažene. Však uvidíte.“

Dcera položila hrneček na stůl a rozkázala: „Hrnečku, vař!“

Natotata to v hrnečku zabublalo, světlicí se začala linout vůně kaše.

Když bylo kaše až po okraj, dcera přikázala: „Hrnečku, dost!“ A hrneček přestal vařit.

Obě ženy se dosyta najedly. Radovaly se, že se na ně štěstí konečně usmálo.

MALOMOCENSTVÍ

UMÍME
VYLÉČIT

www.lepra.cz

Sami cítíme, že to, co děláme,
je jenom kapka v oceánu.
Ale oceánu by něco scházelo,
kdyby tam ta kapka chyběla.

Matka Tereza

Charita
Česká republika

ADOPCE NA DÁLKU

Více než 100 milionů dětí
na celém světě
nemá přístup
ani k základnímu vzdělání.

MŮŽEME JIM SPOLEČNĚ
POMOCI!

Informace:

224 246 573

737 280 641

www.praha.charita.cz

kancelář:

Londýnská 44

120 00 Praha 2

(po–pá od 9:00 do 15:00)

Text © Lenka Rožnovská, 2022 • Illustrations © Sofie Helfert, 2022 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2022 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykaňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2799. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Eliška Pospíšilová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. • Tato pohádka vyšla také v provedení do dětské promítačky: www.diacek.eu ISBN 978-80-7684-099-7

Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz

HRNEČKU, VAŘ!

nejkrásnější
pohádky
vypráví **Lenka Rožnovská**

ISBN 978-80-7684-099-7

9 788076 184099